



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea acțiunii,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Alexandru împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ

*(Dosarul nr. 3d-96/25
PIGD 2-25138937-01-3d-30092025)*

În lipsa interesului actual în continuarea examinării cauzei, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art.207 din Codul administrativ.

23 martie 2026

Textul corespunde originalului

Studiind cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Alexandru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, președinte,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, judecători,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 septembrie 2025, Cojocari Alexandru a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat:

– anularea în privința sa a pct. 3 din dispozitivul hotărârii CSM nr. 419/32 din 25 iulie 2025 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător în unele instanțe judecătorești.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că a fost admis la concursul organizat de Consiliul Superior al Magistraturii și a depus toate actele necesare, inclusiv certificatul psihologic și medical.

3. La data de 23 iulie 2025, acesta a informat CSM despre imposibilitatea de a participa la interviu din motive medicale, iar la 28 iulie 2025 a transmis actele justificative, anexând certificatul medical. CSM a confirmat primirea corespondenței prin înregistrarea nr. 3913m din 23 iulie 2025, însă, cu toate acestea, prin hotărârea nr. 419/32 din 25 iulie 2025, reclamantul a fost exclus din concurs, fiind calificat drept „neîntemeiat” neprezentat.

4. În considerentele hotărârii este menționată neprezentarea la interviu, iar în dispozitiv se face referire la neprezentarea la concurs, fapt care denotă o inconsecvență între partea constatatoare și cea dispozitivă a actului.

5. Reclamantul susține că interviul constituie doar o etapă a concursului, neprezentarea la acesta neputând fi echivalată cu neparticiparea la concurs în ansamblu, întrucât regulamentul aprobat prin hotărârea CSM nr. 274/19 din 28 mai 2024 stabilește expres etapele distincte ale procedurii. Absența sa a fost determinată de o cauză obiectivă, respectiv boala confirmată prin certificat medical și nu poate fi calificată drept nejustificată.

6. În drept, se invocă prevederile art. 76 lit. b) și art. 123 alin. (1) din Codul muncii, care reglementează suspendarea raportului de muncă în caz de boală, precum și art. 22 și art. 56 alin. (1) din Legea nr. 411/1995 privind ocrotirea sănătății, care garantează dreptul la concediu medical.

7. Totodată, se face trimitere la Hotărârea Guvernului nr. 469/2005, care confirmă caracterul oficial al certificatului medical eliberat de un prestator autorizat. Prin urmare, actul administrativ contestat – hotărârea CSM nr. 419/32 din 25 iulie 2025 – este unul individual și defavorabil, emis cu încălcarea principiilor legalității și proporționalității prevăzute la art. 10 și art. 11 din Codul administrativ, aducând atingere dreptului reclamantului de a participa la concursurile ulterioare și reputației sale profesionale. În consecință, se solicită

admiterea cererii și anularea, în privința reclamantului, a punctului 3 din dispozitivul Hotărârii CSM nr. 419/32 din 25 iulie 2025.

8. La data de 30 octombrie 2025, Cojocari Alexandru a depus cerere de renunțare la acțiune.

9. În motivarea cererii a subliniat că la data de 29 septembrie 2025 a depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, înainte de introducerea acțiunii în instanță, în temeiul art. 131 din Codul administrativ, a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o cerere de rectificare a aceluiași punct din hotărâre, solicitând excluderea calificativului „neîntemeiat” atribuit absenței sale la interviu și prezentând argumentele corespunzătoare.

10. La data de 7 octombrie 2025, cererea de rectificare a fost admisă de către Consiliul Superior al Magistraturii, care a adoptat hotărârea nr. 526/39 privind cererile unor candidați la funcția de judecător referitoare la rectificarea hotărârii Plenului CSM nr.419/32 din 25 iulie 2025.

11. Prin urmare, reclamantul declară că obiectul litigiului a fost epuizat, întrucât pârâtul a exclus caracterul neîntemeiat al neparticipării sale la etapa interviului.

12. În consecință, invocând dispozițiile art. 195 din Codul administrativ, care prevăd aplicarea corespunzătoare a normelor Codului de procedură civilă și ale art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța dispune încetarea procesului atunci când reclamantul renunță la acțiune, reclamantul solicită admiterea cererii sale de renunțare. Acesta cere pronunțarea unei încheieri prin care să se dispună încetarea procesului de contencios administrativ inițiat împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, întrucât renunță integral la acțiunea depusă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13.Art. 2 alin. (1) din Codul administrativ:

„Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.”

14.Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

15.Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

16. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

17. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

18. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

19. Art. 39 alin (2) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

20. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

21. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

22. Art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.”

23. Art. 230 din Codul administrativ:

„Încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Completul de judecată constată că acțiunea formulată de reclamantul vizează anularea pct. 3 din dispozitivul hotărârii CSM nr. 419/32 din 25 iulie 2025 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante

de judecător în unele instanțe judecătorești, prin care acesta a fost exclus din concurs, din motivul neprezentării a concurs.

25. Prin cererea depusă la 30 octombrie 2025, Cojocari Alexandru a renunțat la acțiune, indicând că prin hotărârea nr. 526/39 din 07 octombrie 2025 Consiliul Superior al Magistraturii a rectificat hotărârea nr.419/32 din 25 iulie 2025 și a reținut lipsa întemeiată a reclamantului la acest concurs.

26. În corespundere cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

27. Revendicarea unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ trebuie să rezulte din argumentele prezentate în acțiunea depusă, prin care se demonstrează afectarea dreptului personal.

28. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ se referă la respectarea strictă a unor criterii legale și procedurale care trebuie îndeplinite pentru ca acțiunea să fie acceptată și examinată de instanța de judecată.

29. Interesul legitim reprezintă un aspect crucial în procesul de contencios administrativ, reprezentând un criteriu esențial pentru admisibilitatea acțiunii. Acest concept se referă la capacitatea reclamantului de a demonstra că are un interes direct și legitim în contestarea unui act administrativ sau a unei decizii luate de o autoritate publică.

30. Pentru a fi considerat legitim, interesul reclamantului trebuie să fie real, concret și să fie afectat în mod direct de actul administrativ contestat.

31. La caz, ulterior sesizării instanței, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat hotărârea nr. 526/39 din 7 octombrie 2025, prin care a admis cererea de rectificare și a eliminat calificativul „neîntemeiat” atribuit neprezentării reclamantului la interviu, remediind situația juridică ce a determinat sesizarea instanței. Această împrejurare confirmă inexistența unui interes practic al în continuarea examinării cauzei.

32. În aceste circumstanțe, instanța de judecată reține că nu mai există o ingerință în drepturile sau interesele legitime ale lui Cojocari Alexandru, condiție necesară pentru exercitarea și menținerea acțiunii în contencios administrativ. Or, controlul judecătoresc al actelor administrative are ca finalitate înlăturarea unei vătămări actuale și efective, iar la caz litigiul dedus judecății a rămas fără obiect.

33. În context instanța de judecată constată că, reclamantul a depus cerere privind renunțare la acțiunea introdusă, prin ce a confirmat în mod expres că nu mai urmărește admiterea pretențiilor formulate inițial. Prin urmare, renunțarea la acțiune evidențiază, suplimentar, lipsa interesului actual în continuarea examinării cauzei.

34. Totodată, întrucât procesul nu a fost intentat, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 265 lit. c) și art. 266 din Codul de procedură civilă privind încetarea procesului, incidentul procesual fiind guvernat exclusiv de normele referitoare la inadmisibilitatea acțiunii.

35. Pe cale de consecință și având în vedere că actul administrativ contestat a fost rectificat, iar reclamantul nu a mai susținut acțiunea în fața instanței, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inexistența unui drept sau interes legitim vătămat pentru reclamantul Cojocari Alexandru care să justifice declanșarea controlului judecătoresc al actului administrativ.

36. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii în contencios administrativ, iar în contextul etapei procedurale în care se află cauza, declararea inadmisibilității acțiunii reprezintă unica soluție procesuală compatibilă cu dispozițiile Codului administrativ.

37. În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) și 230 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Alexandru împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă